

2012/985

NYA SÅNGER

med accompagnement af Pianoforte
Componerade af

och

Hofsångaren Herr J. Berg

Öfverordnad fullt tillägnade

af
Emilie Holmberg.

Innehåll:

Stockholm

Caron & Lundquist

Boktryckeriet, 1877

Andante.

Gyllne ö-ar, blåa gö-ar, skida/de vid ve-sterns brygga, molnens under, Englas

lureder skymtens de lörli män syns! Ach för-gät-tes suc-ken häd-ve till en värld som han g när smiddes

jar den smiddes värden lättnad för-ten jag för-står, lättnad för-ten jag för-står.

P *pp* *ppp*

2.
 Grina häckar,
 Blåa bäckar
 Balsamedel och logelns drull,
 Trögna minnen,
 Rönna sinnen:
 Blott bland dem jag höras vill.
 I det röga
 Hastets öga
 Ser jag livets oskuldgång.
 Och de vaka
 I guden leka
 Leksom glada barn i deus.

3.
 Minnen strömmar
 Nattens timmar
 Öppna snart min druckla gråt
 Strängens brister,
 Kallt och bitter
 Stämmer gungar sommers natt
 Fjerran skilda
 Stå de milda
 Rörbar ut domnad lott,
 Brändast längtan
 Endast trängtan
 Återgar i min enda flöt.

Zephyr och den gungande Flickan .

Ord af Dahlqvist.

Zephyr.

Allegretto

Drömsomlertvungande gungar i gräs! / Lofsom ensamhet om vace ne lygn! / Säg, står jag till? ja med dig på drottens trögt!
 Smär vid det bevert ditt en fjärr upp på fjell, som i dess frimarskandel lyggladens står / Ditt glö och i ditt somlertvungande viddens kvitt!

loco.

Flickan.

poco vivo

Uppå skyn, / för ditt hjärta, / *loco.* / Smil! - her och skänkt / det här som i ditt / det här som i ditt / *loco.* / Säg, står jag till? ja med dig på drottens trögt!
 Smär vid det bevert ditt en fjärr upp på fjell, som i dess frimarskandel lyggladens står / Ditt glö och i ditt somlertvungande viddens kvitt!

loco.

Säg!

loco.

loco.

Zephyr.

Se, hvilka blommor du här på din kind
 Briser som røde de röda som mitt till
 Rikligt på dem har min i sin singelstund
 Blåst dem till ditt?
 Säg, står jag se i ditt öga en skenad
 Efter och gunga i locken den der?
 Sätta mig opp på din rosens munnd
 Just så har?

Flickan.

Zephyr, hvad najs!
 Vil han ej tois, vil han ej tois?
 Nysa mig så?
 Nä... nä... nä!

Zephyr.

Jak visom hänga den kysen har söt!
 O, jag mig tycker i himmelen in
 I år ike gryn, och i år ike dag ej stöt
 Zephyr, där väre!
 Elskar, o lytt med ditt brunnmarade hjärn!
 Har hvad som Zephyr odansfudast dag ber.
 Säg, står jag gunga i ditt öga en skenad
 Sätta mig opp på din rosens munnd

Flickan.

Skäms har så ej
 Plågas om jag plågas om jag
 Har vad som Zephyr odansfudast dag ber.
 Säg, står jag gunga i ditt öga en skenad
 Sätta mig opp på din rosens munnd

Den gömda Spegeln.

Ord af T. m. e.

*Allgredde
non molto.*

Vid kändret, ja — va tänktull står, mot gatan hen — res ö — ga blisc. Har, nu rodnar hon, en helbring

lär, och spejlen helning åter skic — her. — Mahonnelet ser, och ro par vred: min vän det pas — ser ej se!

ned! Mahonnelet ser och ro par vred: min vän det passur ej se ned, min vändet passarg se ned!

2.

Som ur en dröm, den lilla lår
Och lättnar sömnen sager, målar!
Ännu spegeln hen i kändret har,
Den rullerterar förenmilen!
I snögg en listig rapporten
Som henne borgen reköring gör.

3.

Dock snart in denna bröjst förbi
Trä egon lagande som drökar
Vid ända ser hon deruti —
Ork hastigt sig åt sidan maktar
Th spegeln ännu åt amman töt
Och den ser ej upp ej ned.

5.

Men hen i kändret ser — och den
Hans bild hen ej behåller söka
I hvarje vinkel hvarje vä,
Har ter — att hvarje sätthet öka!
Th hvarje — här traga väcker stä!
I denna spegel se ej två!

Le Prisonnier de Guerre.

Paroles de Beranger. 5.

*Andante
à passionnée*

1. Ma vie éteinte guérit l'océan, gé, voici l'étoile du berger - Ma Mer au déclin se retire
2. Plus près d'elle le maître, la nuit vient refroidir le temps - Adieu en nous l'oubli du

tu - ge Adieu est redevenu Prisonnier Loin de nous loin des voluptés il gémit chassé de terre
me - re. gé - mit dans des cachots et tout, ou ne pour - se la nuant le brie qu'il e - tend vers son pain gras.

per - *le - le, par - vre Ma - rie - pour secourir le prisonnier.*

le - le, par - vre Ma - rie, pour le prisonnier - er.

Andante

Andante

Adorateuren.

("eller så snart han hör.")

Ord af Baphrosyne.
Tän på så mycket.

Allegro
Moderato

Sammets frä - ga allt för tre! ta minna guden är du! gör, för att ska' någonsin veta hvem är min! A. dora!

ten? Ja viast lät - ter du sinnet! let uti vår - de är brän är, i min vår, glada vår! i min vår, glada

vår! vill jag så skildh minna! let säkert al - las att minna, säkert al - las att minna, säkert al - las att minna.

2.
Han är ärlig att förvåna!
Har ett sätt - och vet så väl!
Tr ett ölskadt öga, tina!
Skinneret af en vacker gråt!
Men ett lät han ej förnekar.
Efterhängen! hvar jag går.
I min vår, glada vår!
Vill han jemt och ständigt smelas
Påst han ständigt bannar lär!

3.
Om en tlick: han ten och tigger,
Kysande lät hand och töt!
Den tillbedjande han tigger,
Säll, vid både smak och hot!
Trogen han hans kärleks Islanda
Som att armen odvergår.
Min! Zamar, min! Zamar!
Bär på värme den som andras
När en sockerbit han lär!

Andante.

Vä - gerrädd fram, al - drig ta af, sol - sken och dam, pi - ska och stat, sken: för och guld gula,

sempre marcato e pesante

yll - tro, ja blå ro - pa och slå, kom o, kom o.

ff de: ses och - de p

2.

Rutande mygg,
 Knekvande krän,
 Bromsar och mygg,
 Mosslepna brän.
 Småsor på sligarne, klack och slå,
 Ropa och slå: - Kom o, kom o!

3.

Herran vid hot,
 Sigen på tro,
 Ar, med förlat,
 Hj eden ro -
 Iika den staccarnas, som pödgas gå,
 Ropa och slå: - Kom o, kom o!

4.

Tjenstandar små,
 Driften ni för,
 Om och på två,
 Er ej tillhör,
 Men den er alla i hornen kan slå,
 Ropa och slå: Kom o, kom o!

Hymens Thermometer.

(i frågor och svar.)

Ord af Euphrosyne.

Med declamation:

*Andante
con moto.*

1^a Fast här le-ken mig lycklig gör-de för tillit var midt hjerta ständt! levgångdu
2^a Du an-nam tid de kregu tänk-te i spegelhus glas på fru-sen strand! jag sporde
3^a Men hvar je gätag den d-ter för-des han till drickhållt sä om och blid! säg om du
4^a Men säg här d-ter solken le-ta, det kommer så o-lör tänkt? grickstills

kom jag ständigt spor-de; hvar gång du kom jag ständigt spor-de; säg, har du tänkt; säg, har du
om på mig du tänk-te; jag spor-de om på mig du tänk-te? du sva-ra-de; du svara
allt- skär mig jag hör-des; säg om du allt- skär mig jag hör-des; du sva-ra-de; du sva-ra
art; hvar en för ve-ta, grickstills-re ut hvar en för ve-ta som Hymens Gud sitt hjerta

ri - - - för - dan - - - do. *a tempo.*

tänkt på mig - allt - jemt! -
de; äh jo - i - - hand!
de; jag har gj tid!
skänkt till hjer - ta skänkt!

Ufven och Lärkan.

Ord af Bjellman/Göranzon.

*Andante
Agitato.*

1. Till Lärkan sa — de önd' herr Uf
2. Ach, sad' hon till en — na mig i ro,
3. At Lärkans fjær — ta Uf — vend' de

O sängar —
Då spänite!
At Hjerte —

Eller — ka du' är Guds,
ut — vinn' stoltserin' till,
Hvad hans nylleddet vät,

Sag älskar dig, vill du' bli' min?
Sag älskar dig, du skall bli' min!
Sag älskar ej, nu är du min,

Sag älskar
Sag älskar
Sag älskar

ff
à tempo
stringendo

dig, vill du' bli' min,
dig, du skall bli' min,
ej, nu är du min,

Hu, hu, hu, hu!
Hu, hu, hu, hu!
Hu, hu, hu, hu!

pp
ff

Fogelfångaren.

Ord af Boplasarene!!

*Allegro
Moderato.*

Åh, du dig mitt vackra barn!
 Ja hade för krigsstånd och land!
 Du, get tångarna och ditt garn,
 Läk en fruktad Phobus hand!
 Se, se! Blott i skogen/
 pralande med skönhets-

ritard.
 Du var men,
 Jag med svarta ögon och min,
 Och den på ur o. got! *Andante.*
 Du vil - vere i - nom skal, dens
 Du loo kan de som skal ler - or - men när han

a - darna klippstochlin,
 Du - gela till sig drar,
 Du för - i - darna klippstochlin,
 när han lo - gela till sig drar.

(Empty musical staves)

*Allegro
meno molto.*

Till skogs en liten lilla - get flög. Från sommarskändan
lilla.

Blå! och blå! Hvar fjingel det quillas och låter sig fåt flyger här och där om sig på flyger här och där om sig på - någga!

Långt bort! långt bort! är jag förälskad igen om kort. Långt bort! långt bort är jag förälskad igen om kort.

*Allegro
meno molto
a tempo un poco ritard.*

Snart bladen falla, frö och väder
Äro gredt jag, nu är hästen här,
Sin svärmor, det söder truanen står
Och sommargästen väntar flyr
Lund! sag, Lund! sag,
Flyr du ären hästen sin väg?

Men ärets hjul, topp hastigt om!
Med solken sängeln äderna,
Här gång, var glad i alla der,
Ty hjertat vigen vänter här!
Nå! Nå! - Nå! Nå!
Sin vår måder kärleken of!